

Sygn. akt II CNP 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 sierpnia 2015r.,

skargi M.L.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 31 grudnia 2012r., sygn. akt VII Ca [...] wydanego
w sprawie z wniosku M.L.

przy uczestnictwie R.L.

o podział majątku wspólnego,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga M.L. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 grudnia 2012 r. została oparta na podstawie naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z punktu widzenia jej wymogów powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego określonym w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

W skardze wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 grudnia 2012 r. nie został spełniony wymóg określony w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż skarga kasacyjna od wskazanego orzeczenia nie została sporządzona, a nawet gdyby została wniesiona nie podlegałaby uwzględnieniu, nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, nie poparte

stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa. Skarżący ograniczył się do stwierdzenia, że złożona w sprawie skarga o wznowienie postępowania została odrzucona oraz upływał termin do wniesienia skargi kasacyjnej.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.